

BUDSKAP FRA OMRÅDETS LEDERE

Det er ikke sannsynlig at folk vil forandre seg med mindre de får en oppfordring om å gjøre det

Eldste Gérald Caussé, Frankrike

Førsterådgiver i områdepresidentskapet

Jeg møtte Laura i Cadiz i Spania på en stavskonferanse. Jeg husker hennes strålende smil da hun reiste seg under søndagens møte for å bekjentgjøre at hun snart skulle reise på misjon til Chile, og bar et levende vitnesbyrd om evangeliet.

Lauras misjonskall ville neppe ha blitt noe av, om det ikke var for hennes Institutt-lærers tro. Han var ikke fornøyd med bare å undervise Institutt-klassen. Han besøkte også dem som ikke kom, og oppfordret dem til å delta på kurset, men ble avvist med at de trengte ikke kurset for å være lykkelige. Han gikk på rommet sitt og knelte ned. Plutselig følte han fred. Et navn dukket opp i tankene hans: Laura.

Hun hadde ikke vært i kirken på et år. Han måtte besøke henne og oppfordre henne til å komme til kirken og få henne til å reise på misjon! Hun lyttet oppmerksomt mens han bar vitnesbyrd om omvendelsens prinsipp og Frelserens

uendelige kjærlighet. Da han nevnte lignelsen om den fortapte sønn, begynte de begge å gråte. Hun lovet å komme til kirken. Til hans forundring, tilføyde hun, skjelvende: «Jeg vil reise på misjon!»

Oppfordringens prinsipp står sentralt i Jesu Kristi evangelium. Hvor mange ganger har ikke Jesus selv oppfordret oss til å komme til ham, «som en høne samler sine kyllinger under sine vinger».¹ Hans røst oppfordrer oss: «Min barmhjertighets arm ... er utrakt mot dere, og hver den som vil komme, ham vil jeg ta imot, og velsignet er de som kommer til meg.»²

Han gjør oss til utsendinger for sin oppfordring. «Har dere noen som er syke blant dere? Bring dem hit. Har dere noen som er lamme eller blinde eller halte eller krøplinger eller spedalske eller invalide eller som er døve eller som er plaget på en eller annen måte? Bring dem hit, og jeg vil helbrede dem, for jeg har medlidenhet med dere,

mitt indre er fylt av barmhjertighet.»³

Å bringe andre til Kristus innebærer mer enn bare å snakke med dem. Når vi vet at det ikke er «sannsynlig at folk vil forandre seg hvis de ikke får en oppfordring om å gjøre det»⁴, skulle all vår undervisning føre til en konkret oppfordring til å handle.

Er vi tilfreds med bare å snakke med våre venner om evangeliet, eller oppfordrer vi dem til å lese Mormons bok, komme til kirken eller ta imot misjonærene? Holder vi kontakt med våre mindre aktive brødre og søstre, eller går vi lenger og oppfordrer dem til å komme til Kirkens møter eller reise til templet? Underviser vi om viktigheten av å reise på misjon, eller oppfordrer vi den enkelte unge mann til å reise på misjon? Avslutter vi

**Eldste
Gérald Caussé,
Førsterådgiver
i områdepresidentskapet**

våre leksjoner med å oppfordre elevene til å forandre noe i sitt liv? Blir hvert eneste medlem av Kirken personlig oppfordret av sine ledere til å motta evangeliets uunnværlige ordinanser?

Noen ganger er vi kanskje redd for å bli avvist. Kanskje vi dømmer dem og tror at de ikke er rede, ikke er verdige eller ganske enkelt ikke er i stand til å ta imot vår oppfordring.

Jeg kjenner ikke til mange tilfeller som skulle hindre oss i å gi en oppfordring i tro

og kjærlighet. Oppfordrer vi på Herrens måte, har vi blitt lovet at de han har forberedt, vil gjenkjenne hans røst i vår. Den gode hyrde sier: «Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg.»⁵ Denne milde, lave røsten er tilstrekkelig sterk til å motivere folk til å forandre seg.

Områdepresidentskapet satte seg nylig som mål å doble antall aktive medlemmer i Europa i løpet av de neste ti år. Denne visjonen trenger hverken programmer,

innflokke organisasjoner eller spesielle hjelpemidler for å bli oppfylt. Den er avhengig av alles tro. Hvis hvert medlem bringer tilbake én sjel til Kristus, vil det være nok til å doble fremmøtet i alle menigheter og grener i Europa. Jeg vet at vi kan klare det. Vi må oppfordre andre på Herrens måte. ■

NOTER

1. 3 Nephi 10:4.
2. 3 Nephi 9:14.
3. 3 Nephi 17:7.
4. *Forkynn mitt evangelium*, s. 200.
5. Johannes 10:27.

LOKALNYTT

Mormons bok – den aller beste misjonær

Asm. H. Hernes

DEN ER KOMMET! Sto det over to sider med store bokstaver i *Lys over Norge* for juli 1950, og Kirkens norske organ kunne fortelle at «MORMONS BOK, som vi alle har ventet (på), er endelig her. For første gang er den kommet ut i norsk utgave.»

Våre forfedre hadde imidlertid likevel vært svært

privilegert. Det aller første språket *Book of Mormon* ble oversatt til fra engelsk, var dansk. Førsteutgaven på dansk kom allerede i 1851, altså for 160 år siden, og da var dansk skriftspråket i Norge.

Bibelen er en opptegnelse over et folk som levde på den østlige halvkule, mens Mormons bok tar for seg dem som levde på den vestlige. De var

en gren av Israels hus, som under Guds ledelse krysset det store hav og befolket det vestlige fastland. Mormons bok forteller hvordan de ble en stor nasjon – og hvordan de på grunn av ondskap og ugudelighet ble ødelagt.

En misjonær tilbyr deg Mormons bok.

OMSLAGSTEGNING JULI 1950.

Det er ofte blitt sagt at sannhet er underligere enn oppspinn og fiksjon. Dette er en av årsakene til at Mormons bok kan regnes som det største litterære verk som har kommet til menneskene siden Bibelen kom. I Mormons bok finnes all den fortryllelse og romantikk som forekommer i Arabias eventyrnetter, og dessuten sannhetens stimulerende kraft.

Enten leseren er interessert i bokens religiøse, vitenskapelige eller historiske verdier, eller bare pløyer gjennom den for underholdningens skyld, finner han hva han leter etter. Først og fremst er Mormons bok en religiøs bok. Med sine hellige

Eldste John A. Widtsoe (1872-1952, født på Frøya og oppvokst i Trondheim) i De tolv apostlers quorum mottar en spesielt skinninnbundet Mormons bok av president A. Sherman Gowans, Den norske misjon, under en høytidelighet i forbindelse med hundreårsjubileet for Kirkens virksomhet i Skandinavia i 1950.

taler, store åpenbaringer og viktige profetier er boken den aller beste misjonær. Den er

nemlig, som det står på omslaget: Et annet testamente om Jesus Kristus. ■

DERFOR VET JEG

Jeg leste Mormons bok

Stavspatriark Espen Lynne Amundsen

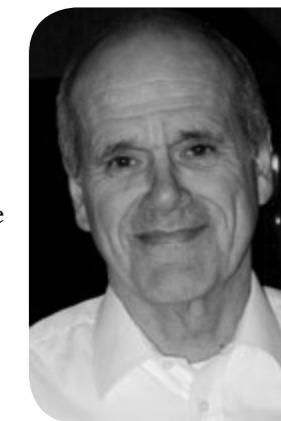
I 1963 var jeg elev ved Oslo Handelsgymnasium. En dag kom jeg i snakk med Sidsel i klassen under meg. Det oppsto søt musikk. Snart ble vi kjærester, men foreldrene mine ble skeptiske da jeg fortalte at hun var *mormon*.

Siden Sidsel hadde blitt oppfordret til ikke å gifte seg utenfor Jesu Kristi Kirke, var hun tilbakeholden med å utvikle forholdet til et mulig ekteskap. Da jeg dro til Leicester for å starte på et fireårig ingeniørstudium innenfor

tekstilindustri, ble forholdet avsluttet.

Jeg trivdes med studiet og fikk god tid til å tenke, blant annet på hvorfor foreldrene mine hadde vært negative til *mormonkirken*. Jeg syntes de hadde overreagert. Jeg greide heller ikke slippe tanken på Sidsel. Kanskje skulle jeg se litt nærmere på dette trossamfunnet?

Snart befant jeg meg i møtehuset til Leicester gren av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Her ble jeg tatt godt imot. Jeg takket ja da jeg ble tilbudt et eksemplar av Mormons bok. Det var en

Stavspatriark Espen Lynne Amundsen

ESPEN LYNNE AMUNDSEN

KAARE FORSBØLL

interessant lesing. Samtidig leste jeg mye om Sør-Amerika og indianernes legender som passet til Mormon boks tusenårige beretning om folkene i den delen av verden. Det gjorde meg mer nysgjerrig på Bibelen, som jeg leste for første gang. Jeg oppdaget at den og Mormons bok utfylte og ikke motsa hverandre. Snart begynte jeg å be og faste. Det virket. Jeg forsto

at jeg måtte være villig til å «påta meg Kristi navn». Det ga meg fred.

At det endte med dåp, var Guds verk. Ja, jeg tilegner min Gud også at jeg senere fikk min tenåringskjæreste Sidsel og ble beseglet til henne i London tempel. Sammen har vi nå syv barn og hittil 18 barnebarn som vi for alt i verden ikke har villet være foruten. ■

FAVORITTSKRIFTSTED

Kraft fra Mormons bok

Marit Pedersen, Drammen menighet.

Barna i Primær synger «Kraft fra Skriften holder meg fra synd, kraft fra Skriften er en kraft som blir min. Kraft fra Skriften hver en dag jeg får, når jeg i Skriften leser og forstår.»

Jeg elsker Mormons bok. Jeg har et sterkt vitnesbyrd om at den er *hellig* skrift, frembragt av profeten Joseph Smith og gitt til oss i de siste dager.

Når jeg leser og studerer Mormons bok, føler jeg at jeg kommer nærmere min Frelser Jesus Kristus. Mormons bok er et mektig vitnesbyrd om Ham.

Jeg trenger min daglige «dose» av Mormons bok for å bevare det evige perspektivet i livet mitt. Store løfter er gitt oss av profeter hvis vi regelmessig leser i Mormons bok. Jeg

ønsker sterkt disse velsignelsene i mitt liv, og setter derfor personlig studium av Mormons bok på listen over dagens gjøremål.

I Hjelpeforeningen i Drammen menighet har vi søstre lest Mormons bok sammen i vår. For meg har det vært motiverende og styrkende. Vi har lest innenfor et visst tidsforløp, noen valgte 60 dager, andre seks måneder. På den måten har vi søstre kanskje lest litt mer hver dag enn vi pleier. Det har gitt oss åndelig styrke.

Jeg liker godt de første linjene i boken: «Jeg, Nephi, ble født av gode foreldre.» Jeg kan

MARIT PEDERSEN

Marit Pedersen,
Drammen
menighet

si som Nephi at også jeg ble født av gode foreldre som har lært meg om Mormons bok og dens budskap om Frelseren. Min mann og jeg går inn for å vise våre barn at Mormons bok er av stor betydning for oss alle. Vi studerer den hver morgen. Dette gjør godt for oss, og vi håper at Skriftens kraft vil være med hver enkelt i familien gjennom dagen på skole, jobb og hjemme! ■

PRØVER Å LIGNE JESUS

Mitt voksende vitnesbyrd om Mormons bok

Biskop Per Øyvind Moen, Drammen menighet

For mange som kommer inn i Jesu Kristi Kirke i voksen alder, er Mormons bok det som først pirrer deres nysgjerrighet, og som de først får et vitnesbyrd om. For meg var det litt annerledes. Med en gang misjonærene begynte å undervise meg, følte jeg at jeg gjenkjente budskapet. Det virket helt logisk og naturlig. Siden jeg følte at det som ble undervist meg, var sant, ble Mormons bok en del av helheten uten at jeg egentlig fikk et spesifikt vitnesbyrd om den akkurat da.

Først etter at jeg som medlem av Kirken begynte å studere Mormons bok nøyere, oppdaget jeg alle perlene. Det fascinerte meg at mange læresetninger var så enkelt forklart. Prinsipper jeg følte var litt uhandgripelige i Bibelen, ble klarere i Mormons bok.

Jeg har erfart at Mormons bok virkelig er et annet vitne om Jesus Kristus og hans rolle som

AVED TILTAELSE FRA PER ØYVIND MOEN

Biskop Per
Øyvind Moen,
Drammen
menighet

menneskehetens Frelser og Forløser. Gjennom alt som er beskrevet i Mormons bok, ser vi at menneskene det fortelles om, akkurat som i vår tid, opplever gode og vanskelige tider, glede og lykke, utfordringer og prøvelser. Deres tro blir testet, og deres vitnesbyrd vokser. Mormons bok bekrefter Jesu Kristi rolle som verdens Frelser og Forløser, og er et supplement til Bibelen. Mormons bok er dermed enda et vitne om ham.

Det andre jeg finner interessant med Mormons bok, er all den lærdom og kunnskap den gir oss. Mange prinsipper som kan være vanskelige å forstå bare ut fra Bibelen, er enklere forklart i Mormons bok. Gjennom dette blir en enda større del av Jesu Kristi evangelium gjort tilgjengelig for oss.

Det tredje jeg setter pris på med Mormons bok, er historiene om alle menneskene. Å se hvordan evangeliets prinsipper påvirket deres liv på samme måte som de påvirker våre liv i dag, styrker vitnesbyrden om at dette er evige prinsipper. Å kunne lese om deres streben etter å leve rettferdig, og hvordan de brukte evangeliet til å takle vanskelige tider, hjelper meg å se hvordan jeg kan bruke evangeliet i mitt liv i dag.

Etter å ha vært medlem av Kirken i over 20 år opplever jeg at Mormons bok bare blir viktigere og viktigere for mitt vitnesbyrd og mitt ønske om å lære hvordan jeg bedre kan leve mitt liv her på jorden. Evangeliets evige prinsipper blir undervist oss på en god måte gjennom historien til menneskene vi møter i Mormons bok. Jeg er takknemlig for muligheten jeg har fått til å ha Mormons bok i mitt liv. Jeg vet at det vi lærer der, kommer fra Gud og vil hjelpe oss til å komme nærmere ham. ■

Oliver Cowderys metode – min vei til Mormons bok

Trond Jahr Larsen, Sandvika menighet

En bekjent av meg mente spøkefullt at tittelen på Mormons bok var avledet av Mor Monsens kokebok. Jeg prøvde å forklare at Mormons bok ikke var en kokebok, men at Mormon levde på Det amerikanske kontinent for ca. 1600 år siden, at han var hærfører, redaktør og medforfatter i boken som bærer hans navn, dessuten profet, og at mitt spøkefulle bekjentskap burde lese boken og så ta stilling. Det hele prellet av som vann på gåsa (gassen).

Senere har jeg tenkt at det må finnes en vei til Mormons bok – en metode som ikke preller av like lett. Det som her følger, er min vei til Mormons bok, en todelt metode som jeg kaller Olivers metode, oppkalt etter Oliver Cowdery. Ordet *metode* er avledet av det greske *meta hodos* som betyr langs veien, i dette tilfellet min vandring langs veien til Mormons bok.

De første ti kapitlene i boken *Lære og pakter* beretter om Joseph Smith som oversetter og dikterer Mormons bok fortløpende, og Oliver Cowdery som skriver alt han orker. Så får Oliver lyst til å prøve seg som oversetter og bytte plass med Joseph, men det skjærer seg fordi han ikke følger rett metode for slik åpenbarende og oversettende virksomhet. Han får beskjed om at han først må anstrenge seg kognitivt – «tenke det ut i [sitt] sinn» – for deretter å henvende seg til Herren, og hvis hans tanker, ønsker og anstrengelser godtas, vil Herren tenne en bekreftende brann i hans bryst (se L&p 9). Eller med litt andre ord: først tenke og anstrenge seg – så be (spørre), ikke omvendt. Dette er Olivers todelte metode. Tenke og vurdere går alltid forut for be (spørre), lete og banke på,

Trond Jahr
Larsen, Sand-
vika menighet

MED TILBLÅSE FRA TROND JAHR LARSEN

enten det gjelder religion eller naturvitenskapelig forskning.

Første trinn i Olivers metode. Jeg skal nærme meg en bok som sies å inneholde en samling profetiske skrifter, og som i tillegg skisserer to migrasjoner til Den nye verden og antyder en tredje. Med andre ord, en bok med et religiøst og historisk innhold. Spørsmålet melder seg umiddelbart: Er dette en bok som gir meg et jordfjernt eventyr forfattet av en amerikansk H. C. Andersen, eller

er det en bok som gjengir en jordnær virkelighet oversatt fra 1400 år gamle metallplater av Joseph Smith og i alt vesentlig ført i pennen av Oliver Cowdery?

Som tenkende (og nølende) leser skal jeg anvende første trinn i Olivers metode og sette en forsiktig ring rundt de ti svar som i det følgende virker mest troverdig. Jeg skal også vurdere det valg jeg stilles overfor når Mormons bok oppfordrer meg til å ta stilling, slik som i Moroni 10:4–5. Først lese og tenke – så ta Herren med på råd.

Ti utfordrende spørsmål til meg som tenkende leser:

1. Med den store politiske uro som råder i Midtøsten på 600-tallet f.Kr. som bakgrunn – er det *tenkelig* at en gruppe israelitter kan ha migrert og etter en strabasjøs seilas gått i land på det amerikanske kontinent? JA / NEI
2. Med den sterke skriftorientering som israelitter alltid har hatt – er det *tenkelig* at de skriftkyn-dige i denne gruppen da og senere kan ha

nedtegnet sine politiske og religiøse opplevelser på metallplater? JA / NEI

3. Er det *tenkelig* at beretningen om Jesu fødsel, forkynnelse, død og legemlige oppstandelse i Det nye testamente kan være sann? JA / NEI
4. Hvis JA, er det da *tenkelig* at den oppstandne Jesus kan ha besøkt sine jordiske slektninger på Det amerikanske kontinent, og at beretningen om besøket blir nedtegnet på metallplater og senere skjult? JA / NEI
5. Med det brogede religiøse og politiske scenariet i Det gamle og Det nye testamente, og med oppdagelsen av Dødehavsrullene og Nag Hammadi-skriftene i Egypt i 1945/46 i Den gamle verden som bakteppe – er det *tenkelig* at lignende opptegnelser kan dukke opp på den andre siden av Atlanterhavet, i delstaten New York? JA / NEI
6. Med den profetiske virksomhet i Bibelen som bakgrunn – er det *tenkelig* at Guds kirke på jorden idag fortsatt ledes av profeter som taler på Guds vegne, slik som i det første århundre av vår tidsregning? JA / NEI
7. Er det *tenkelig* at en amerikaner like meget som en israelitt – fiskeren Peter – kan kalles som profet og leder for Guds kirke? JA / NEI
8. Er det tenkelig at en slik profet, uansett nasjonalitet, ved Guds gave og kraft, kan formidle det budskap som står skrevet på metallplater fra en tidligere kultur? JA / NEI
9. Er det *tenkelig* at Joseph Smith kan ha vært den profet som han utgav seg for å være, at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Guds kirke på jorden og at Mormons bok kan være *et annet vitne om Jesus Kristus*? JA / NEI
10. Hvis JA og med anvendelse av annet trinn i Olivers metode – er det *gjørlig* at jeg med min undring kan henvende meg til Gud for å be om råd og veiledning, slik dette anvises i

Mormons bok, Moroni 10:4–5, og skulle svaret være bekreftende, at jeg da søker om medlemskap i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige? JA / NEI

Annet trinn i Olivers metode. Jeg har svart JA ti ganger. Jeg har bestemt meg for å følge Olivers todelte metode og våge spranget fra det teoretisk *tenkelige* til det konkret *gjørlige*, til det virkelige. Jeg vil henvende meg med mine tanker – med både tro og tvil – til Ham som bekrefter og avkrefter uten å bebreide. Og – jeg er tilbake til innledningen – kanskje er min innledende kokebok-sammenligning ikke så hoppende gal likevel, for begge bøkene leverer jo oppskrifter. Mor Monsens kokebok gir meg jordiske oppskrifter på smakfull mat som midlertidig fyller og tilfredsstillende en sulten mave, og Mormons bok tilbyr oppskrifter på himmelske retter som i all evighet fyller og tilfredsstillende en sulten ånd. Eller slik: Mormons bok gir meg en oppskrift på frelse og opphøyelse, en vei til Ham som kaller seg Veien, Sannheten og Livet, til en redningsmann som fremhever at Han er Livets vann og brød. (Og det er ikke en fengselsdiett, men et frigjørende måltid).

Slik jeg ser dette, viser Olivers todelte metode meg troens vei fra det tenkte og tenkelige til det virkende og virkelige. For meg vil tro alltid være et valg av vei i et heller disig landskap. Selv ikke apostelen Paulus så alt helt klart i dette livet (se 1. Kor 13). For meg med Mormons bok og da spesielt Alma 32 som grunnlag, handler Olivers metode om det vågestykket å plante og stelle et sårbart frø og vise at jeg våger spranget fra antatt eventyr til akseptert virkelighet. Slik blir Olivers todelte metode min vei gjennom tanke og nysgjerrig undring til bekreftelse og frigjørende sannhet – min vei til Mormons bok. ■

Bibelen og Mormons bok

Knut E. Holth, Hamar gren

I de over 50 år som er gått siden jeg ble medlem av Jesu Kristi Kirke i 1960, har misjonærene spurt meg om jeg ville skrive mitt vitnesbyrd i Mormons bok, og det har jeg gjort i mange forskjellige varianter. De fleste av dem har vært altfor lange.

I år har jeg laget en versjon hvor jeg har lagt vekt på å få frem noe som for meg er viktig med denne boken, nemlig hvilket forhold den har til den bok som den øvrige kristne verden betrakter som den eneste form for hellig skrift, nemlig Bibelen. Sammenhengen mellom disse to bøkene er det fortsatt mange som ikke forstår. Det jeg endte opp med, ser slik ut:

KNUT E. HOLTH

**Knut E. Holth,
Hamar gren**

Kjære ukjente venn

I 1838 fikk profeten Joseph Smith et spørsmål: Hvilke prinsipper bygger Deres religion på? Og han ga følgende svar:

«De fundamentale prinsipper i vår religion er apostlenes og profetenes (både tidligere og nålevendes) vitnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, ble begravet, oppstod på den tredje dag og fór opp til himmelen, og alt annet som henhører til vår religion, er bare supplement til dette.»

Både Bibelen og Mormons bok utgjør 2 slike viktige «supplementer». De er begge omtalt i Bibelen, men under to andre navn, nemlig «Juda stav» (Bibelen) og «Josefs stav» (Mormons bok). (Esekiel 37:15-19.) Disse to «stavene», eller bokrullene, skulle ifølge Esekiel «settes sammen» så de ble «til ett» i profetens hånd (dvs. de skulle leses I SAMMENHENG og utfylle hverandre), og dette hevder vi nå at vi ved Guds hjelp er istand til å gjøre.

Den boken du holder i din hånd (Mormons bok), er derfor en meget spesiell bok, fordi den (i likhet med Bibelen) er av guddommelig opprinnelse. Jeg har et helt spesielt forhold til denne boken fordi jeg har vært med å oversette den fra engelsk til norsk.

Ikke på noen måte avslører menneskene større uvitenhet om den kirke Jesus Kristus selv har opprettet i de siste dager, enn ved å hevde at vi ikke har noe forhold til Bibelen (i det hele tatt) eller at vi bruker Mormons bok I STEDET FOR Bibelen.

Bibelen er for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige en MEGET viktig og grunnleggende bok. Den utgjør et av våre 4 standardverker og studeres flittig, men den inneholder ikke det FULLSTENDIGE evangelium, slik det opprinnelig ble forkynt av Jesus og hans apostler.

Det er atskillig mer å si om dette, men det er det mye lettere å gjøre muntlig enn skriftlig. Vil du høre mer, er du herved invitert til å ta kontakt.

Med vennlig hilsen

Knut E. Holth